

ELTELEK IGÉDDEL

Makra Ildikó

Nem tudtam magamról
le mosni a mocskot.
S mikor már minden
remény szertefoszlott,
eljöttél hozzám.
Néha még tán
nem értem szavad,
de eltelek Igéddel,
ami erősít, táplál.
Olyan vagyok,
mint az éltető vizet
magába fogadó nádszál.

Eltelek Igéddel.
Bár tudom,
nem vagyok kivétel,
hiszen az út végén
halál vár,
de vársz ott,
s én szégyenkezem,
mint vásott kölyök,
számtalan bűnöm miatt.
Majd ott állok előtted,
Ki az idők kezdetén
azt mondtad: fiat.
És hálás leszek,
hogy nekem is
életet adtál.
Majd adsz egy nagy tál
égi étket,
és megbocsátasz
minden vétket

Forrás: www.keresztenydalok.hu